

Boží slovo před našima očima

Evangelium Kristovo... (Ř 1,16)

Každý člověk, který vejde průchodem předního domu ze Soukenické ulice 15 do dvora, zůstane překvapeně stát. V údivu se ocitne před modlitebnou našeho sboru a docela přirozeně pozvedne zraky k nebesům. Je ohromen monumentální stavbou ukrytou za činžovním domem a jeho zraky pak přitáhne zlatý nápis na průčelí fasády: *Evangelium Kristovo moc Boží jest k spasení každému věřícímu.*

Většinou náhodný návštěvník, který se odvážil vejít až před dveře modlitebny, nejde dál, ale nejednou vytáhne fotoaparát a naši modlitebnu si vyfotografuje včetně vyznání apoštola Pavla. Kdyby se ale odvážil ještě víc a přišel v čase bohoslužeb nebo při jiných veřejnosti otevřených akcích, či jenom ze zvědavosti by zazvonil na kazatele či kostelníka v touze vidět náš architektonický skvost zevnitř, čekalo by ho před vstupem do hlavního sálu další Boží slovo: *Přijď království tvé.*

Poučený člověk by hned rozpoznal, že se jedná o Ježíšův citát z Otčenáše. Nepoučený by se ale možná zamyslel nad tím, jaké království spolu s příchozími vstupuje dovnitř, protože není přesně řečeno, kterého krále se to týká? To už by ale měl za sebou překročený dost vysoký církevní práh a zdolaných 58 schodů, takže by vzal za kliku a znovu byl překvapen. Před jeho očima by se skvěl nádherně prosvětlený ohromný sál pro stovky lidí, vpředu nepřehlédnutelné varhany a jistě by si i všimnul na přední bílé omítce nad stolem Páně a vedle kazatelný bílého nápisu: *Prosíme na místě Kristově, smiřte se s Bohem.*

Dost naléhavá výzva, aby návštěvníka přiměla udělat něco se vztahem k Bohu, protože přece není možné mít proti sobě Všemohoucího a být s ním v konfliktu! Nevzpomínám si však, že by kdokoliv z hostů, ať už při Sousedských slavnostech, při Noci kostelů nebo kdykoliv jindy, kdy byl náš dům otevřen veřejnosti, chtěl se mnou mluvit o tom, jak to má udělat, aby se s Bohem smířil. Jsem sice ve sboru teprve čtvrtým rokem, ale stejné to bylo i patnáct let na mém předchozím působišti v Praze 5. Totožná výzva apoštola Pavla, ale bez jakékoliv zjevné misijní odezvy. Když nepočítám všelijaké zajímavé hrátky, kdy nejen děti četly nápis křížem krážem, počítaly písmena atp.

Dnes už slova z fasády, ze vstupu do modlitebny nebo přímo v sále dávno nejsou určena k evangelizaci nevěřících a ztracených duší, takových k nám žel mnoho nechodí. Zůstala nám, pravidelným návštěvníkům sboru. Máme je neděli co neděli před očima, umíme je nazpaměť, ale ruku na srdce, už jsme si na ně zvykli. Jako jsme si zvykli i na jiné slovo Boží, které zaznívá z naší kazatelny. A je otázka, jestli a zda k nám Bůh skrze ně ještě mluví? Anebo jestli by nebylo správné biblické citáty vyměnit? Dát místo nich jiné naléhavé, napomínající, nebo snad nadějné a utěšující Slovo? Minimálně by si pravidelní návštěvníci všimli, že je něco jinak, že nastala změna, porušila se skutečně pevná a neměnná tradice. Ale zřejmě by to neprošlo, památkáři by nám to nedovolili, takže nezbyvá, než navěky zůstat u pouhých tří citátů z Bible. Nicméně kdybychom je vzali vážně, kdyby k nám ze stěn najednou mocně a silně promluvil Duch svatý, začaly by se dít věci, ba zázraky. Víím, o čem mluvím, protože jsem to kdysi v Brně sám zažil. Také tam mají stoletý nápis: *Neboj se, toliko věř.* Ježíšovo povzbuzující slovo pro bolestí sevřeného muže, který se bál, že mu zemřelo dítě. Od šesti let jsem ten nápis četl a znal, když najednou v patnácti letech, kdy se pode mnou trásla země a hroutily se dosavadní životní jistoty, Bůh ze zdi promluvil. Tehdy se proměnila moje dětská víra v dospělou, začal jsem se v důvěře spoléhat na Krista a já jsem byl naplněn Božím pokojem.

Přeji vám, milé sestry a bratři, do nového roku, abyste prožili něco podobného. Evangelium Kristovo je skutečně mocné! Spolehněte se na něj, když se budete trást třeba pro své viny, nebo v obavě z nemoci či ze smrti. Boží království doopravdy může přijít do vašeho života, budete-li se za to spolu s Kristem modlit. Už vám nebude vládnout žádná jiná moc, natož démonská, ale budete zajati mocí Boží. A konečně apoštolská výzva ke smíření dovede změnit nejen vztah s Bohem, ale i mezilidské vztahy. Stačí jen uvěřit Slovu, které máte před očima.

Bronislav Matulík

Na hlubinu

Životní příběh Haničky Janovské

Moje maminka Hanička Janovská se narodila 11. října roku 1924 v Bratislavě. Jméno, které jí rodiče dali, dokazovalo, s jakou láskou ji přijali.

Rodiče maminky pocházeli ze Železných Hor, tedy místa, kde z Labské nížiny povstává Českomoravská vysočina a již z dálky je vidět zřícenina hradu Lichnice. Tatínek byl italským legionářem a pracoval jako bankovní úředník, maminka byla v domácnosti. Oba odešli po vzniku první republiky na Slovensko pomáhat budovat novou republiku. Maminka v Bratislavě strávila krásné dětství, často vzpomínala na Dunaj a jeho přírodní krásy. Ještě ve stáří se jí zdály sny, jak se prochází na jeho březích. V šesti letech se mamince narodil mladší bratr Slavomír. Stala se z nich nerozlučná dvojice, měli se moc rádi a celý život si byli oporou. O prázdninách se rodina vracela do rodného kraje na Navrátilův statek u pekelského rybníka, bylo to romantické místo s krásnou přírodou.

U Navrátilů trávila také letní prázdniny spisovatelka, komenioložka, Leontýna Mašínová. Ta byla praktikující křesťankou a členkou Jednoty bratrské. Na dospívající Haničku měla velký vliv, trávily spolu hodně času, hovořily spolu, a to vše v mladé dívce vyvolalo touhu po víře. Mamince se otevřel duchovní svět, který před tím z rodiny neznala. Začala číst Bibli a dozvěděla se tam o Boží lásce, která k nám přišla v Božím Synu Pánu Ježíši, se kterým je možné navázat osobní vztah. Stala se křesťankou. Její proměna byla tak velká, že se i rodiče začali zajímat o křesťanství, uvěřili a stali se křesťany.

Toto krásné období ale skončilo druhou světovou válkou. Češi museli ze Slovenska odejít a rodina našla svůj nový domov v Hradci Králové v Kuklenách, naproti Škodovce. Ale přišla další rána, a to úmrtí maminky v roce 1942. Osmnáctiletá Hanka musela v rodině zastat práci maminky a k tomu byla tzv. totálně nasazená, naštěstí v místní Škodovce. Tatínek se znovu oženil a do nové rodiny se narodili sestra Marta a bratr Jenda. Po válce si udělala kurz pro učitelky mateřských škol a následně maturitu na sociálně zdravotnické škole v Hořicích. Na umístěнку odešla pracovat do pohraničí na Náchodsko, do Teplic nad Metují. Zde strávila krásných 7 let, nejdříve jako učitelka mateřské školy a potom i jako její ředitelka. Svoji víru nikdy neskrývala, dětem vyprávěla příběhy z Bible, četla jim Karafiátovy broučky a na schůzkách s rodiči probírala Informatorium školy mateřské od Komenského. Spolu s dalšími kolegyněmi v obci založily Sokol a skautský oddíl. Věnovala se také rekreačnímu horolezectví v blízkých Teplických skalách. Duchovním domovem jí byl sbor Jednoty československé v Náchodě. Kazatel Kostomlatský dojížděl i jednou za měsíc kázat do Teplic.

Po komunistickém puči v roce 1948 byla maminka postavena před rozhodnutí, buď vychovávat děti v komunistickém duchu, anebo riskovat propuštění. Její volba byla jasná, byla propuštěna a bez práce. V té době začala dojíždět do Prahy do sboru v Soukenické ulici na setkání mladých lidí, kteří si říkali Rodinka, bylo jich kolem osmdesáti. Byly mezi nimi později známé osobnosti jako herec Jiří Hurta, klavíristka a profesorka AMU Hana Máchová, vědec Pavel Valenta a další. Zde se také potkala se svým budoucím mužem. Stala se členkou sboru na Soukenické, kde se ihned zapojila. Zpívala ve sboru, učila děti v nedělní škole, vedla kroužek sester.

V roce 1952 definitivně zakotvila v Praze. Začala pracovat jako zdravotní sestra na hygienické stanici, poté v ambulanci gynekologa, psychiatra, otolaryngologa, až nakonec zakotvila na obvodě u praktického lékaře doktora Čápa, kde pracovala dvacet let.

V roce 1955 se po roční známosti provdala za Václava Janovského. Oddával je ve sboru v Hradci Králové kazatel Sita. Byli šťastní. Na svého syna Pavla, tedy na mne, ale čekali pět let, byl jsem vymodlené dítě. V padesáti letech přišla nečekaně nemoc srdce a mozková příhoda. Maminka byla často v nemocnici a nejednou se zdálo, že její život visí na vlásku. Odešla do předčasného invalidního důchodu a její akční rádius se velmi zúžil. Její život dostal jiný rytmus. Musela hodně zpomalit a ubrat ze svých představ o životě, na druhé straně šla duchovně, jak se říká „na hlubinu“. Začala vidět podobně slabé a nemocné v církvi a začala se těmito lidem věnovat. To první pro ni bylo Boží slovo jako zdroj síly a naděje. Pořídila si v té době vzácný, japonský kazetový magnetofon a nahrávala kázání, se kterými chodila staré a nemocné sestry ze sboru navštěvovat. Ale byly to i ženy, které poznala během svých pobytů v nemocnici, se kterými se spřátelila a kterým svědčila o živé víře v Pána Ježíše Krista. Dokonce si udělala řidičský průkaz a na návštěvy jezdila po Praze autem, což bylo jistě velmi odvážné. Mamince otevírali lidé svá srdce, sami se jí svěřovali se svými trápeními a bolestmi. V kombinaci s neobyčejnou empatií, uměním naslouchat a laskavostí, nesla mnohdy velké břemeno, které nebylo sice vidět, ale odráželo se v dlouhých seznámech lidí, za které se modlila. Byla velkou modlitebnicí.

Když se o někom řekne, že žil s Bohem, tak mne vždy napadne moje maminka. Ta mne také vedla k lásce k hudbě, sama vážnou hudbu milovala, hrála doma na krásný koncertní klavír, milovala Chopina. Chodili jsme často spolu na koncerty vážné hudby. Ale spojovala nás nejen hudba, ale i víra, ke které mne od dětství vedla. Jako jediný syn jsem po promoci a svatbě odešel za ženou a za prací do Třebíče. S rodiči jsme se ale vídali velmi často, a když přišla vnoučata, trávili jsme spolu dlouhé prázdninové týdny na Čihadlech u Staré Lysé. Byly to krásné časy plné slunce, vody a dětského švitoření.

Stárí, ale ostatně celý život, prožívala po boku svého manžela, který jí byl vždy velkou oporou. Oba byli sice každý hodně jiný, ale tvořili spolu skvělý pár a vždy si stáli po boku a jeden za druhého by dýchal, vážili si jeden druhého. Také spolu hodně a rádi cestovali a my jako mladá rodina často s nimi. Bojovali do posledních

sil, aby mohli být spolu v domečku se zahrádkou v Praze Kobylisích, kde strávili celý svůj život. Nakonec se z nich stali občané Třebíče, kam se přestěhovali do našeho bezbariérového domu se zahradou. Velkou pomocí jim byly sestry z Diany, pečovatelské služby v Třebíči. Jim patří velký dík za věrnou a účinnou pomoc. Poslední necelé dva roky strávili v domově pro seniory v Náměšti, kde našli nový domov a nové přátele. Osudným se pro maminku stal pád se zlomeninou stehenní kosti a následnou operací. Maminka po měsíci v nemocnici skonala na Boží hod Vánoční.

Všichni jsme ji milovali, čest její památce

syn Pavel s rodinou

Noví členové sboru

Štěrbovi se představují

Milí spolusborovníci, mnozí už nás asi znáte, ale nyní už je to tedy „oficiální“. Jmenujeme se Eva a Jiří Štěrbovi a máme děti Violku (7) a Šimonka (5).

Já pracuji jako telekomunikační inženýr se zaměřením na architekturu sítí a manželka je tlumočnice z angličtiny a francouzštiny. S ohledem na to, že Violka chodí do 2. třídy a Šimonek příští rok půjde do první, připadáme si spíše jako rodiče učitelé na plný úvazek.

Naše cesta až na Soukenickou byla poměrně spletitá. Oba pocházíme z aktivních věřících rodin: Eva z ČCE v Hoštálkové u Vsetína a já z Mělníka, kde jsem coby aktivní katolík i léta ministroval. Po škole jsme oba začali pracovat v Praze, ale seznámili jsme se až v roce 2009 v rámci pobytu mládeže v Dubičné (u České Lípy). Záhy jsme začali narážet na odlišnosti vyplývající z toho, že každý patříme do jiné církve. Společně naplánovat svatbu a výchovu dětí se zdálo být prakticky nemožné a my jsme chtěli být upřímní. Po mnoha modlitbách jsme se nakonec oba rozhodli ze svých církví vystoupit a vstoupit do církve jiné. Touto církví byla Církev bratrská na Praze 6, kam jsme se cítili být voláni. Po několika letech jsme se ale s dětmi přestěhovali na Prahu-východ a z důvodu vzdálenosti jsme se začali poohlížet po sboru, který by pro nás byl místně dostupnější. Zároveň jsme se také snažili najít zázemí, kam by děti mohly chodit do besídky a kde bychom se mohli zapojit i my. Věříme, že toto zázemí jsme našli mezi Vámi.

Jsmo vděční, že na Soukenické můžeme být a děkujeme, že jste nás vzali mezi sebe. Pokud patříte mezi ty nejmenší, rádi se s Vámi setkáme v besídce, a pokud mezi ty odrostlejší, zahrajeme Vám při bohoslužbě třeba na flétnu.

Eva a Jiří Štěrbovi

Kázání na hoře

Od ledna do Velikonoc s Ježíšem k podstatě křesťanské víry

Rád bych vás nadchnul pro Ježíšovo Kázání na hoře. Celé léto jsem si ho pročítal a říkal jsem si, že bude správné toto evangelium ve sboru zvěstovat od nového roku. Nadchlo už mnohé, tak proč ne nás a třeba poněkolkrát a znovu.

Nadchlo kdysi ruského spisovatele Lva Nikolajeviče Tolstého. Žasnul jsem nad tím, že za kruté totality v 50. letech režim dovolil vydat a prodávat jeho knihu Vzkříšení. Sám jsem ji četl samozřejmě až na konci 70. let. Jen považte či vzpomeňte, jak kniha končí! Totiž citacemi z Kázání na hoře a jsem si jist, že Tolstý napsal skrze zkušenost knížete Něchljudova svou vlastní:

„Nespál celou noc, a jak se stává mnoha a mnoha lidem, kteří čtou evangelium, dnes poprvé chápal slova, tolikrát čtená a nepovšimnutá. Jako houba vodu sál všechno to potřebné, důležité a radostné, co se mu zjevovalo v této knize... *Hleďte nejprve království Božího a spravedlnosti jeho, a toto vše bude vám přidáno.* Ale my hledáme toto vše a patrně nenalézáme. Tot' můj životní úkol... Od té noci začal Něchljudovovi zcela nový život, ne tak proto, že se octl v nových podmínkách, jako proto, že vše, co se s ním událo od té doby, nabývalo pro něho zcela nového významu než dřív...”

Čtíme společně nejen o nedělích Kázání na hoře, ale také soukromě, ve skupinkách, modleme se, otevíráme svá srdce Duchu svatému a mluvmе o tom, co nám Ježíš říká. Třeba i nám začne nový křesťanský, totiž Kristovský život.

Bronislav Matulík

O modlitbě

Nový seriál biblických hodin

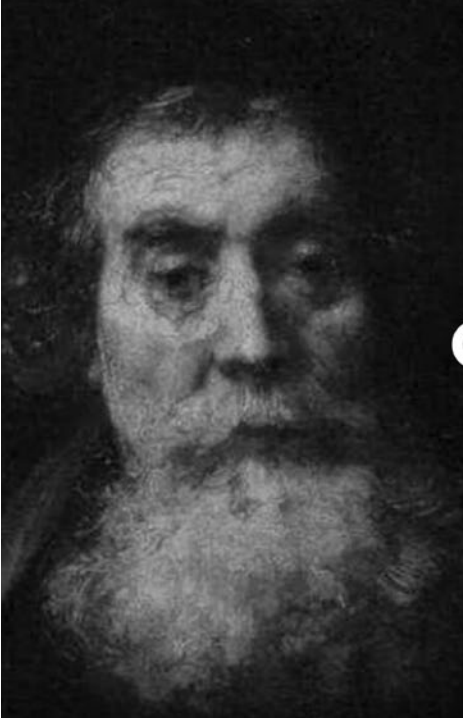
V lednu tomu tak bývá, že začíná Aliančním týdnem modliteb. Křesťané z různých sborů a církví se scházejí a společně modlí. Diskutovali jsme na staršovstvo o tom, že by rok 2020 mohl být pro nás rokem modlitby.

A proto jsem se rozhodl na biblických hodinách probírat pásmo O modlitbě. Patrně nám vystačí, s velikonoční přestávkou, až do června. Jistě je dobré si leccos o modlitbě říci, ale ještě důležitější je, abychom se modlili. Jako jednotlivci, rodiny, ve sborových skupinkách, ale i jako celý sbor.

Srdčně vás tedy zvu k výkladům o modlitbě a hlavně k modlitbám jako takovým, kdy budeme před Pánem Bohem rozprostírat své života, prosit ho, chválit, uctívat a přimlouvat se za sbor, církev i celý svět včetně našeho prezidenta, vlády, horní i dolní komory parlamentu...

Bronislav Matulík

ALIANČNÍ TÝDEN MODLITEB 2020

PORADA O NÁPRAVĚ

Lidskost lidí není docela v pořádku,
ale není docela ztracena.
(J. A. Komenský)

ROZPIS MODLITEBNÍCH SHROMÁŽDĚNÍ

DATUM	MÍSTO	SHROMÁŽDĚNÍ VEDE	BIBLICKÝ ÚVOD
PONDĚLÍ 6. 1. 18.30 hodin	Církev bratrská Soukenická 15, Praha 1	Bronislav Matulík (CB)	David Živor (BJB)
ÚTERÝ 7. 1. 18.30 hodin	Evangelická církev metodistická Ječná 19, Praha 2	Jana Křížová (ECM)	Robert Hart (CB)
STŘEDA 8. 1. 6.45 – 7.30 hodin Ranní modlitební	Před historickou budovou Národního muzea Vínohradská 52/1, Praha 2	Pavel Trefný (CB)	Pavel Trefný (CB)
STŘEDA 8. 1. 18.30 hodin	Českobratrská církev evangelická U Pošty 1098/6, Praha 8	Jakub Malý (ČCE)	Lubomír Ondráček (KS)
ČTVRTEK 9. 1. 18.30 hodin	Církev bratrská Vrázova 4, Praha 5	moderátor z CB Smíchov	Roman Mazur (ČCE)
ČTVRTEK 9. 1. 18.30 hodin Setkání pro mládež	Křesťanské společenství Na Žertvách 23, Praha 8	Štěpánka Křišicová (KS)	Vojtěch Furák (CB) Jan Adamec (KS) Jordan Haller (BJB)

www.ea.cz/clanky/209/detail

Na začátku cesty životem

Miminka s letopočtem 2019

Tereza Lilien Beranová – moc ráda vše pozoruje

Tereza se narodila na jaře 19. dubna na Velký Pátek. Když jsme si ji po 4 dnech nesli z porodnice domů, tak neměla ani tři kila, byl to takový náš malý velký zázrak. Mlíčko jí ale velmi rychle zachutnalo a dnes se už docela proneše, když ji chvíli držíte. Od té doby, co se narodila, jsme víc unavení a zjišťujeme, jaké to je

nemít možnost dělat věci, na které jsme byli zvyklí bez Terezky. Ale hlavně náš život je naplněn novou obrovskou radostí. Vnímáme ji jako takovou nezaslouženou milost a požehnání, které jsme od Pána Boha přijali a přijímáme každý den. Je krásné vrátit se z práce a těšit se tak na úsměv své dcery. Jsme moc vděční Pánu Bohu, že nám ji dal.

Občas se nás někdo ptá, proč jsme dali taková jména. Tereza byla, jak se říká jasná volba. Oba dva jsme se na něm okamžitě shodli. Uvažovali

jsme také o druhém jménu. Lilien je odvozená od květiny lilie, což už samo o sobě je takové něžné a ženské. Význam toho jména je: čistá, krásná, veselá. Tak jsme si řekli, že to bychom naší dceři moc přáli, aby měla takovéto vlastnosti. (Čistá před Pánem Bohem, krásná pro svého budoucího muže, a veselá pro sebe i všechny okolo). A tak z toho vznikla Tereza Lilien.

Tereze je skoro 8 měsíců, váží 8,5kg a právě jí začínají růst první zoubky. Moc ráda vše pozoruje a objevuje, hlavně když může vidět něco nebo někoho nového. Když se na ni podíváte, tak většinou si Vás zamyšlená prostuduje. Nesměje se úplně hned, většinou až když získáte u ní důvěru. Má moc ráda písničku Usnul již celý náš dům, kterou jí zpíváme před spaním nebo když třeba nemá dobrou náladu, po ní se hned uklidní. Dnes se začala posouvat už i dopředu, zatím po čtyřech.

Lukáš a Pavla Beranovi

Izák „Smíšek“ Sedláček – směje téměř kdykoliv se na něj někdo podívá

Vždycky jsem byla tak nějak přesvědčená o tom, že moje děti budou mít biblická jména. Možná už tím jsem chtěla vyjádřit, že je odevzdávám Pánu Bohu a očekávám Jeho vedení pro jejich život. Přesto jsem si nedovedla představit, že bych dala dítěti jméno jako třeba Jeremiáš, i když se mi moc líbilo. To bylo na nás příliš netradiční.

I proto mi přijde až úsměvné, že ke jménu Izák jsme došli v naprosto nekřesťanském (případně nežidovském) prostředí. Na Davídkově plavání jsme se setkali s chlapcem se jménem Izák, kterému maminka říkala Izík. Byla jsem z toho nadšená, tohle

jméno jsem samozřejmě znala odmala, ale nikdy by mě nenapadlo ho v Čechách dítěti dát. Domů jsem přišla přesvědčená, že jestli ještě někdy budeme mít dalšího kluka, musí se jmenovat Izák. U Adama se moje nadšení nejdřív nesetkalo úplně s pochopením. Když jsme potom ale opravdu čekali druhého syna a stále se nemohli shodnout na tom pravém jménu, spíše v rezignaci jsem poznamenala: „Tak to teda bude Izák.“ Hodně mě překvapila Adamova reakce: „Jo, to je super, to se mi líbí.“ Nakonec jsem to byla já, kdo si nebyl jistý, jestli to jméno opravdu můžeme dát a jestli ho v dotazníku o jménu dítěte na poslední chvíli před porodem nakonec nepřepsat na nějaké klasičtější.

Ve 21. kapitole knihy Genesis (v. 5 a 6) se píše: *Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil. Tu Sára řekla: „Bůh mi dopřál, že se mohu smát. Se mnou ať se směje každý, kdo o tom uslyší.“* Význam jména Izák je „bude se smát“, nebo-li smíšek. Náš Izík, Izáček, Izínek nebo jak chcete... přišel na svět na Velikonoční neděli 21. 4. 2019. Když jsme si ho po několika dnech odváželi domů z porodnice, netušili jsme, jak moc výstižné je jeho jméno. Izík je opravdový smíšek, Pán Bůh nám dal úžasné pohodové a spokojené miminko, které se směje téměř kdykoliv se na něj někdo podívá a my jsme za něj moc vděční. A tak můžeme spolu se Sárou vyznat: Pán Bůh nám dopřál, že se můžeme smát. A vy, kdo o tom slyšíte, se můžete smát spolu s námi.

Adam a Daniela Sedláčkovi

Eliáš Calta – má rád společnost

Dovolte, abychom vám představili syna Eliáše, který vstoupil do našich životů 8. 8. před osmou večer.

Jeho jméno vychází z hebrejštiny: „Mým Bohem je Hospodin“. A jako příjmení ho nosí náš oblíbený hokejista Patrik Eliáš. Familiérně mu často říkáme Čmeldo nebo Čmeliáši. Má rád společnost a ideálně by se pořád nosil, což je ale docela fuška, protože už váží skoro devět kilo. Jinak je to veselá kopa, pořád se směje a dělá nám tím radost. Jeho starší ségra Anita se o něj moc hezky stará a těší se, až vyroste a bude si s ní hrát.

Jsme za Eliáše moc vděční a zvědaví, jaký asi bude, až se začne víc pohybovat, žvatlat. Jak bude vypadat. Co bude mít rád. Co ho snadno rozcílí... Těšíme se na další čas strávený s ním a přejeme mu zdraví a Boží požehnání.

Michal a Martina Caltovi

Filip Benjamin Špinar – klidný chlapeček a často se směje

Filip je s námi necelé tři měsíce. Narodil se ale už 9. srpna Markově sestřenici Pavlíně Špinarové. Té však úřady krátce před porodem sdělily, že se o něj nebude moct starat

(z několika různých důvodů), a hned po narození byli od sebe s Filipem odděleni, Filip byl pak umístěn do dětského centra ve Strakonicih.

Když jsme se dozvěděli, že Filip nebude moct vyrůstat se svou maminkou, začali jsme vymýšlet různá řešení, jak zabránit tomu, aby byl Filip v kojeneckém ústavu. Nakonec jsme došli k závěru, že v naší situaci (a v situaci příbuzných Špinarů) je jediná možná varianta vzít si ho k sobě domů do pěstounské péče. Nebylo to ale vůbec jednoduché rozhodnutí, rozmýšleli jsme se skoro měsíc a probírali to ze všech možných stran, nakonec jsme ale došli k závěru, že by byla velká škoda to alespoň nezkusit. Začátkem září

jsme tedy podali žádost o svěření do pěstounské péče k soudu, pak následovalo dlouhé přetahování soudů, obvolávání všech možných úřadů, asi po měsíci jsme ale konečně dostali zprávu, že soud naší žádosti vyhovuje a my si pro Filipa můžeme jet. Doslova do poslední minuty jsme nevěděli, jak to dopadne, nakonec nám ale byl Filip i se všemi potřebnými informacemi předán a my jsme si vezli domů takový netradiční balíček.

Byl to velký šok mít najednou malé miminko, pomalu se ale sžíváme a Filip se zdá být spokojený. Je to klidný chlapeček, často se směje, hezky roste a zatím dělá nám i celému okolí velkou radost.

Marek a Marta Štěpánovi

Tobiáš Daniel Beran – zásadně nespím, je to ztráta času

Ahoj, jak se jmenuješ?

Jmenuji se Tobiáš Daniel Beran. Jméno Tobiáš znamená hebrejsky „Hospodin je dobrotivý“ a naši tvrdí, že jsem tohle jméno dostal proto, že jsou velmi vděční Pánu Bohu zato, že jsem se jim narodil. Já si trošku myslím, že hledali jméno od „T“, aby maminka nemusela přepisovat monogram na oblečení, které od brášky postupně dostávám, jen co z něj vyroste. Ale mně se tohle jméno líbí, tak беру obě varianty.

Co si pamatuješ jako první, když ses 17. dubna narodil?

Jak byl táta „veselej“ a maminka šťastná. A pak na první návštěvu mého milovaného brášky v porodnici – chtěl za mnou vylézt do postýlky, ale to mu rodiče nedovolili

(škoda), tak mě alespoň v postýlce vozil po chodbě a chechtal se jak blázen.

Co máš v životě nejraději?

No přece mlíčko – od malička se cpu, co se do mě vejde, abych byl velký jako můj bráška a mohl s ním dělat veškeré vylomeniny, které teď dělá sám a kterým se tak chechtám, až z toho začnu škytat, a tak dostanu další mlíčko, abych přestal a stále dokola – mám to dobře vymyšlené, zatím to neprokokkli.

Tak to musíš hodně odpočívat, abys měl na všechny ty vylomeniny energii, ne?

Tak to ne – zásadně nespím – podle mě je to ztráta času, když můžu dělat cokoli jiného, tak je to vždycky lepší než spaní.

Kde tě můžeme potkat?

To je otázka – no přeci v Soukenické – přijďte za mnou, já za vámi zatím dojít neumím, ale snažím se a postupně se vylepšuju – naši mi poslední dobou říkají ty naše „milovaná pružinko“.

Pozn.: Rozhovor překládal bráška Tomíšek, zatím jediný člověk, se kterým si dovedu dlouhé chvíle povídat, a rozumí mé řeči.

Šárka a Štěpán Beranovi

Filemon Jan Němeček – velmi společenský, ale zároveň stydlivý

Filemon Jan se nám narodil jako třetí dítě 30. 5. Poprvé jsme si nenechali říct pohlaví miminka a zpětně nevím, jestli bych to zase chtěla tak. Mojí největší motivací bylo to, že miminko bude jednou vědět, jak by se jmenovalo, kdyby bylo holka. Jenže jsme se stejně na jméno neshodli a měli jsme tři varianty pro holku i pro kluka a konečnou verzi jsme vybrali

až po porodu. Byl velký, něco kolem 4,5 kilo, což nás trošku překvapilo, protože obě starší děti měly 3,3 kg.

Jako malé miminko byl Filík klidný, hodně spal, užíval si společnost rodičů i staršího brášky a sestřičky, kteří ho chtěli pořád tulit. Ve třech měsících mu vyrostly první zuby a od té doby už toho moc nenaspal. Nemá moc rád jízdu v autě, protože ho to omezuje v rozletu. Trénuje lezení, v nestřežené chvíli se dostane k Duplo stávkám a ty rozkládá a oslintává. Nejoblíbenějším kousátkem jsou dřevěné koleje, nejzábavnějším představením jezdící Duplo vlaky. Ale ze všeho nejraději se nosí u tatínka na rameni a pozoruje okolní svět. Není chvíle, kdy může Honza nepozorovaně projít kolem, aby na něj Fil nehejkal a neříkal si tím o zvednutí. Speciálně ve dny, kdy se všichni potřebujeme ráno někam vypravit a bylo by nám praktičtější mít volné ruce, je jeho projev velmi důrazný, snad abychom ho tu náhodou nenechali.

Je velmi společenský, ale zároveň stydlivý a úsměvy na počkání nerozdává. Jsme velmi rádi, že nám ho Pán Bůh dal, neustále nás překvapuje svou jinakostí a my se těšíme, co všechno s ním ještě budeme moci prožít.

Sandra & Honza + Amátka Linda & Simeon Jan Němečkovi

Viktorie Nováková – statečná, samostatná a stále ve střehu

První podzimní den se naše rodina rozrostla o dalšího člena. Viki nás poněkud překvapila, protože na rozdíl od Ríši na svět spěchala.

Od narození nás velmi překvapuje svou velkou chutí poznávat okolí a učit se nové věci. Neustále je ve střehu. Vždy ví, kde se nachází největší hrozba (Olík). Také je statečná a samostatná. Kvůli bráchově potřebě mít ji u sebe už spí s ním v pokojíčku. O to víc si pak já i Richard užíváme společné chvíle.

Do naší rodiny přinesla další radost a naplnění.

*Richard a Anna
Nováková*

leden
únor
2020

samaří

VŽDY VE ČTVRTEK OD 18 HODIN V PŘEDNÍM DOMĚ SOUKENICKÁ 15, PRAHA 1

www.klubsamari.cz

vstupné dobrovolné

16. 1. Jak Bůh mění lidské životy

Svědectví o službě ve vězení.
Jana Matulíková, kaplanka Věznice
Vinařice; Bronislav Matulík, dobro-
volník vězeňské duchovenské péče
věznice Pankrác.

23. 1. Cesta po španělském království

Královské paláce, katedrály, křes-
ťanství a islám, moře, flamenco –
to vše je Španělsko.
Na malé putování po španělském
království vás zvou Naďa a Petr
Štěpánovi.

6. 2. Fotografie Karla Cudlína

Další setkání s fotografem Karlem
Cudlínem a představení jeho tvorby
z uplynulých let.

pořadatel:

**Sbor
Církev
bratrská
v Praze 1**

podpořeno
grantem:

mediální partneři:

karmelitánské
nakladatelství

nota nebe

Dětská vánoční slavnost

Muzikál podle Ježíšova rodokmenu

Vánoční dětské představení bylo letos speciální tím, že jak scénář, tak hudba byly autorské.

Hudbu napsal Tomáš Najbrt, a přestože přecenil některé z našich zpěváků, kteří museli některé písně transponovat o několik tónů níž, aby je vůbec vyzpívali, našli se i odvážlivci, kteří se je pokusili vyzpívat v původní tónině. Melodie byly originální a třeba píseň Rút mě vyloženě brala za srdce. Hudební soubor ve složení klavír, čtvery housle a klarinet byl skvěle sehraný a vedle dospělých v něm na housle válely i děti.

Autorem scénáře a režisérem v jedné osobě byla Petra Veselá, která se s nelehkým tématem Ježíšova rodokmenu popasovala se ctí a humorem jí vlastním. Na její práci s dětmi oceňuji lehkost a dobrou náladu, které si udržuje, i když ostatním dospělým tuhnou rysy. Děti pod jejím vedením hrají rády a na výsledném představení to bylo vidět. Možná nebylo úplně dokonalé, ale každé dítě ze sboru díky dobře napsanému scénáři mělo prostor zazářit, zapojit se do společného díla a potěšit nás ostatní.

Když jsem na vánočním shromáždění výsleddek společného úsilí mnoha lidí sledovala, myslela jsem na to, jak je dobře, že máme svobodu a dostatek, a že můžeme věnovat energii přípravě dětského představení. Že je to prosté, ale není to samozřejmost. Že žijeme v dobrých časech a díky Bohu za to. Pořád se raduju z toho, že jsem součástí sboru, kde je tolik nadaných a obětavých lidí, kteří věnují svůj um a čas přípravě vánočního muzikálu. Jsem přesvědčená, že tuhle hezkou vzpomínku dětem nikdo nevezme. A nám ostatním taky ne.

Ester Miffková

Adventní zpívání

Ve sboru, ve věznicích, v DPS i na náměstí

Náš pěvecký sbor sice není velký, ale adventní čas rozjíždí opravdu ve velkém stylu. V letošním roce to znamenalo dokonce šest vystoupení v různých prostorách s různým repertoárem, doprovodem a také v různém složení. Protože najít na všech termínech shodu mezi dvaceti lidmi nebývá jednoduché, tedy ono je to vlastně nemožné. Takže někde jsme byli jen čtyři, jindy nás bylo patnáct, prostě podle našich možností. A kde že jsme to vlastně byli? Začalo to hned první adventní neděli službou ve věznici Pankrác, následovala Věznice Vinařice v sobotu 7. prosince, pak přišla dětská vánoční slavnost, pokračovalo se zpíváním v DPS Šlejnická, v úterý 17. prosince adventní koncert u nás v Soukenické společně s hudebníky od Klimenta, a nakonec o dva dny později jsme již tradičně vystoupili na adventním zpívání na Petřském náměstí.

Jsme moc vděční za to, že podle svých možností nás poctila svým doprovodem varhanice Jiřina Dvořáková. A neméně vděčnosti zaslouží i naše dirigentka Jana Matulíková, bez jejíhož optimismu a neustálého úsměvu bychom občas propadli malomyslnosti nad tak velkým soustem. Největší dík ale patří našemu Otci v nebesích, který se přiznával k našemu dílu jakkoliv nedokonalému, a my jsme mohli prožívat skutečnou radost z naší služby zpěvem.

Těšíme se na to, co nás čeká v roce 2020 a těšíme se také na to, že se možná objeví další, kteří rozšíří naše řady.

Za zpěváky zdraví Petra Veselá

Na přelomu letopočtu

Silvestr 2019 a Nový rok 2020

Tradiční silvestrovské setkání se tentokrát neslo v duchu nedávných oslav třicátého výročí Sametové revoluce. Tématem i titulem večera byla „Radost ze svobody“. A v radostném duchu se nesl i celý večer, kdy jsme měli možnost si připomenout, co dobrého nám přinesl pád komunistického režimu, i když jsme si na mnoho věcí za ta léta zvykli a považujeme je dnes za samozřejmé. Díky Pánu za svobodu, se kterou se dnes můžeme scházet a vzývat Jeho jméno!

Petra Veselá

Nový rok jsme společně začali tak, že jsme vyhledali Ježíše. Ukázalo se totiž, že to děláme docela často a v různých situacích, ať už nám nefunguje auto, hledáme moudrost, pomoc nebo uzdravení či odpuštění svých hříchů... Takže to nebylo nic nového.

A přece nás Ježíš překvapil, jako kdysi mladého bohatého muže, který hledal věčný život a zjistil, že nemůže pro získání udělat nic dobrého, jen následovat Ježíše. V jeho případě to hned nedopadlo dobře, protože všechno, co měl, a bylo toho opravdu hodně, mu bránilo se za Ježíšem vydat. Ale třeba si to rozmyslel, protože co je nemožné u lidí, je možné u Boha.

No, a když už jsme si přáli šťastný nový rok, pak k tomu patří nejen vyhledat Ježíše, ale také následování Krista, ať to stojí, co to stojí, pak bude nový rok doopravdy šťastný a veselý beze smutku.

Bronislav Matulík

EVANGELIKÁLNÍ FÓRUM 2020

Inspirativní přednášky, specializované networky,
kulaté stoly, semináře a diskuse s řečníky

VÍRA V ROZDĚLENÉ SPOLEČNOSTI

11.–13. února 2020, Praha (Soukenická)

networky

Poradenství a pastorece, Vedení a řízení sboru,
Vedení křesťanských organizací, Homiletika,
Evangelikální teologie, Akademický network

hlavní řečník

MIROSLAV VOLF

Chorvatsko-americký teolog a autor, jehož kniha
Odmítnout nebo obejmout byla vyhášena jednou
ze 100 nejvlivnějších knih 20. století.

www.evangelikalniforum.cz

evangelikální
fórum

Pořádají Česká evangelikální aliance
a Evangelikální teologický seminář

Boží slovo na cestu

Biblické verše pro rok 2020

Sbor

Honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina. (1Pa 16,10)

Stanice

On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách. (Ž 91,11)

Staršovstvo

Pojďte, hledte na Boží skutky, tím, co koná mezi lidskými syny, vzbuzuje bázeň. (Ž 66,5)

Hospodářská rada

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Já tě vyučuji tomu, co je ku prospěchu, uvádím tě na cestu, po níž půjdeš. (Iz 48,17)

Diakonie

Pomoc mi přichází od Hospodina, on učinil nebesa i zemi. Nedopustí, aby uklouzla tvá noha, nedříme ten, jenž tě chrání. (Ž 121,2–3)

Pastorace

Bratři (a sestry), ve svém myšlení nebuďte jako děti. Ve zlém buďte jako nemluvnata, ale v myšlení buďte dospělí. (1K 14,20)

Besídka a náboženství

Hospodin tě chrání ode všeho zlého, on chrání tvůj život. (Ž 121,7)

Dorost

Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost. (Ž 37,3)

Awana

Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov, nestane se ti nic zlého, pohroma se k tvému stanu nepřiblíží. (Ž 91,9–10)

Mládež

Budu se z nich veselit, z celého srdce a z celé duše prokazovat dobro. (Jr 32,41)

Maminky

Což ti, kteří padli, už nemohou povstat? Kdo se odvrátil, nemůže se vrátit?
(Jr 8,4)

Nestárnoucí generace

**Bože, naše spásu, pomoz nám pro slávu svého jména, vysvobod' nás, zprošť
nás hříchů pro své jméno. (Ž 79,9)**

Skupinky

**Lid, jež jsem vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných
činech. (Iz 43,21)**

Hudebníci

**On střeží nohu svých věrných, ale svévolníci zajdou ve tmách; svou silou
se nikdo neprosadí. (1Sm 2,9)**

Besídka Kralupy

Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. (Jan 14,1)

Zpěváci

**Vyhlédnu si v zemi věrné lidi, aby se mnou přebývali. Kdo jde bezúhonnou
cestou, ten bude v mých službách. (Ž 101,6)**

Samaří

**Povstaň, Hospodine, ať se rozprchnou tvoji nepřátelé, ať před tebou utečou,
kdo tě nenávidí. (4M 10,35)**

Ze staršovstva

Ordinace Tomáše Trávníčka – Rada CB schválila žádost o ordinaci vikáře Tomáše Trávníčka s následnou volbu bratra za kazatele našeho sboru. Konference o ordinaci rozhodně v květnu v Brně. Volba by proběhla někdy v červnu.

Rok modlitby – staršovstvo jednalo o záměru uspořádat rok 2020 jako rok modlitby. K tomu se vrátí hned na začátku ledna. Uvažujeme o tom, vyhradit konkrétní dny a místo k osobním i skupinovým modlitbám. Dále na biblických hodinách i na skupinkách vést k modlitbám vyučováním i vést modlitební zápas.

Hodnocení proběhnuvších akcí –

staršovstvo se vrátilo na svém jednání k uskutečněným akcím, jako byly Dětská vánoční slavnost a Manželské večery v Praze a v Kralupech. Obě akce hodnotilo většinově kladně.

Převedení členů – sestry Katarina a Karin Kunfotvy s dcerou Annou byly převedeny do Sboru CB v Českých Budějovicích. Bratr Robert Kunft ml. na vlastní žádost ukončil členství v CB. Rodina Štěrbových, Jiří s Evou a dětmi, byli převedeni z CB Praha 6 do našeho sboru.

Fusion – 15. 1. 2020 v 18.00 navštíví starší sboru a zájemci Fusion v Dejvicích, pak proběhne závěrečná diskuse o připojení či nepřipojení k této aktivitě.

Pronájem kavárny – staršovstvo schválilo znění smlouvy s bratrem Leošem Pavlatou z FofrKafe.

Sbírka na ETS – na základě květnového rozhodnutí Konference se už sbírka nekoná, podle konferenčního rozhodnutí každý sbor posílá povinný příspěvek na seminář.

Naladění a oprava varhan – varhanář pan Vála počítá na začátku ledna s naladěním našich varhan i s následnou revizí a opravou.

opravy ve sborovém domě – fasády jsou hotové, prostor mezi klubem a přístavkem je také dokončen a hotové je i zateplení stropu Velkého sálu.

Kralupy – 29. 12. bude uvedena sestra Lucie Hlaváčková do služby jako členka Rady stanice.

Příští jednání staršovstva – 6. 1. 2020.

Výroční členské shromáždění – uskuteční se v neděli 22. 3. 2020.

NAROZENINY

Skalická Věra	1. 1.
Žežula Štěpán	3. 1.
Suška Čestmír	4. 1.
Valta Vladimír	5. 1.
Trávníček Tomáš	12. 1.
Beranová Miriam	14. 1.
Jareš Bohuslav	14. 1.
Najbrtová Věra	14. 1.
Skočdopolová Blanka	14. 1.
Baronová Romana	18. 1.
Pospíchalová Věra	18. 1.
Klímová Jitka	19. 1.
Serbinová Eva	19. 1.
Hrušková Zlatuše	21. 1.
Verner Petr	22. 1.
Michalková Romana	23. 1.
Beran Miroslav	24. 1.
Bernatzik Karel	24. 1.
Marková Vladimíra	25. 1.
Šimová Marie	28. 1.
Klíma Tomáš	31. 1.

Mimořádná shromáždění

Alianční týden modliteb – v prvním týdnu nového roku se budeme i v Praze scházet k modlitbám spolu s ostatními křesťany. U nás v pondělí 6. ledna 2020 v 18.30 hodin vše začne. Inspirací pro letošní modlitební týden se stala kniha Jana Amose Komenského Porada o nápravě.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	9.30	setkání maminek s dětmi
	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.30	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXX
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Martina Caltová, Blahoslav Marek
e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1> ▪ č.ú.: 1938917359/0800